

ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Η σχολική βία δεν είναι ανεξάρτητη, ως φαινόμενο, από τις συνθήκες που επικρατούν στην κοινωνία.

Είναι επομένως και **πολιτικό, κοινωνικό, οικονομικό** και κυρίως **προσωπικό φαινόμενο.**

Η πολιτική μάλιστα των τελευταίων χρόνων με τη **βίαιη φτωχοποίηση της κοινωνίας** και τη διόγκωση των **κοινωνικών**

οδήγησε σε καταστάσεις **ανασφάλειας, απόγνωσης, αποπροσανατολισμού** τμήματος της κοινωνίας και ειδικότερα της

Το σχολείο ως μικρόκοσμος της
κοινωνίας καθορίζει σε μεγάλο βαθμό την
μετέπειτα στάση των μαθητών του σε
διαπροσωπικό και σε συλλογικό
κοινωνικό επίπεδο. Η σχολική
κοινότητα αποτελεί έναν από τους
βασικούς, τυπικούς, φορείς
κοινωνικοποίησης μετά την οικογένεια.

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΕΙ ΣΤΗΝ ΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ «ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ»;

Η συνήθης πρακτική στην αντιμετώπιση φαινομένων εκφοβισμού στο χώρο του σχολείου είναι η **επίδειξη ισχύος** με αποφάσεις **τιμωρίας και ποινών**.

Κάτι που μακροπρόθεσμα **ταυτίζει την προσωπικότητα του μαθητή με την παραβατική συμπεριφορά**, βρίσκοντας σ' αυτή τη συμπεριφορά ο μαθητής την **ευκαιρία να ικανοποιήσει κάποιες από τις βασικές του ανάγκες**

- σύμφωνα και με την πυραμίδα του **Abraham Maslow** -

όπως τις **ανάγκες** της **αποδοχής** και της **αναγνώρισης**.

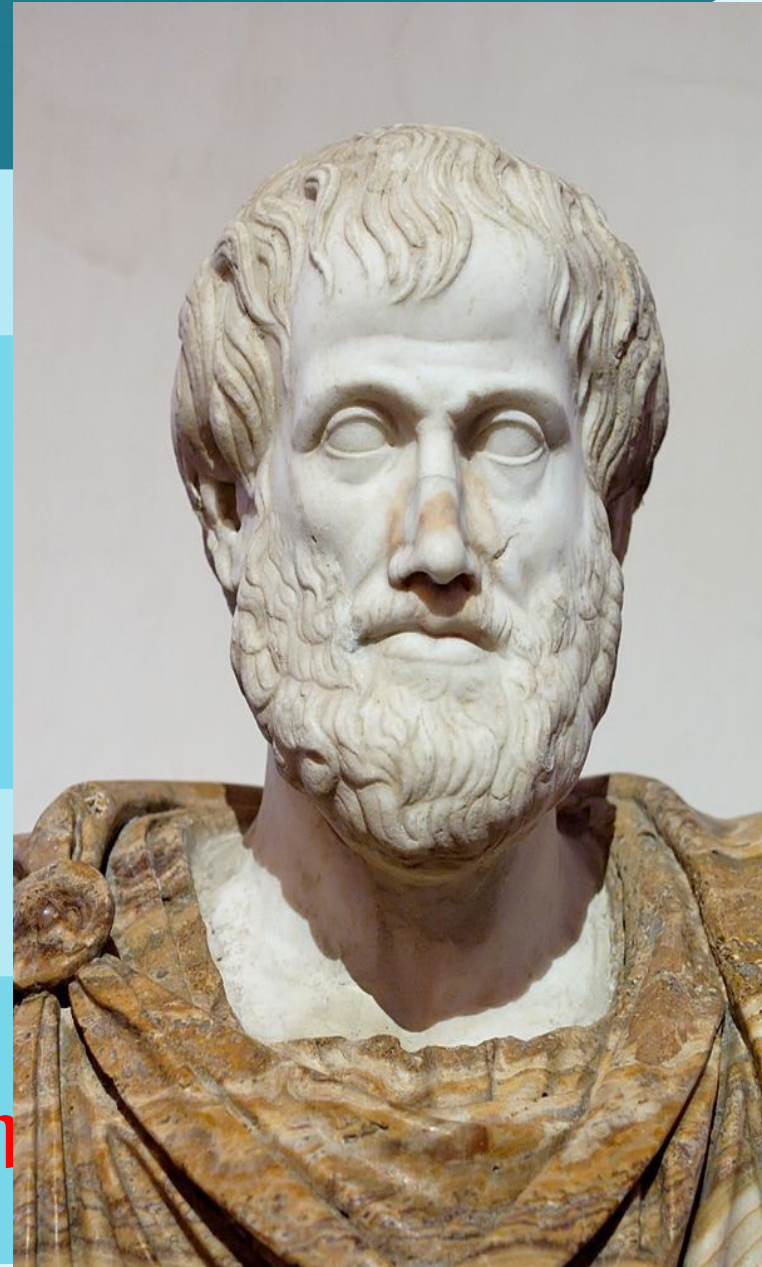
Ἠθικά Νικομάχεια:

Ἡ **αρετή** δεν είναι φυσική προδιάθεση,

αλλά κάτι που προκύπτει **από δραστηριότητα** και επίμονη άσκηση και δεν αποκτιέται με τη διδασκαλία, αλλά με την πρακτική.

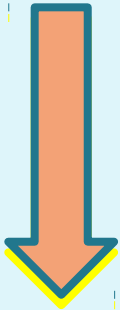
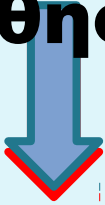
Το παιδί μπορεί να μάθει μαθηματικά,

αλλά δεν μπορεί να διδαχτεί την **ηθική**, αφού δεν έχει πείρα **από τη ζωή και τις πράξεις**.

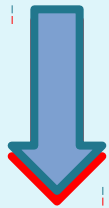
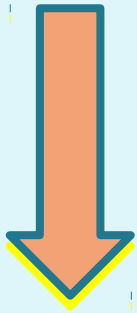

ΠΡΟΚΑΤΕΙΛΛΗΜΜΕΝΗ ΣΤΑΣΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

A.
Πεποίθηση

ΑΠΡΟΚΑΤΑΛΛΥΠΤΗ ΣΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

**Νέος
Γ«ΤΡΟΠΟΣ**

■ **»
Σχέσης**

Ο ΑΦΑΝΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΙΚΟΣ “ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ”

- Τα μηνύματα μη αποδοχής και εξουσίας που μπορεί να στείλει ένας δάσκαλος με την συμπεριφορά του **τείνουν να εμποδίζουν, να επιβραδύνουν, να αναστέλλουν** την αμφίδρομη διαδικασία της επικοινωνίας και της μάθησης, αλλά και τη γενικότερη πορεία της ζωής των μαθητών του.

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΜΗ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣ:

ΔΙΑΤΑΓΗ, ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ:

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ, ΑΠΕΙΛΗ:

**ΗΘΙΚΟΛΟΓΙΑ, ΚΗΡΥΓΜΑ, ΤΑ «ΠΡΕΠΕΙ» ΚΑΙ
ΤΑ «ΟΦΕΙΛΕΙΣ»:**

ΣΥΜΒΟΥΛΗ, ΛΥΣΗ Ή ΥΠΟΔΕΙΞΗ:

**ΠΕΙΘΩ ΜΕ ΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ,
ΠΑΡΑΘΕΣΗ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ:**

ΚΡΙΤΙΚΗ, ΕΠΙΚΡΙΣΗ, ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ:

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΜΗ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣ:

**ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΙ, ΤΑΜΠΕΛΕΣ,
ΓΕΛΟΙΟΠΟΙΗΣΗ:**

ΕΡΜΗΝΕΙΑ, ΑΝΑΛΥΣΗ, ΔΙΑΓΝΩΣΗ:

ΕΠΑΙΝΟΣ, ΕΠΙΔΟΚΙΜΑΣΙΑ:

ΚΑΘΗΣΥΧΑΣΜΟΣ, ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ:

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΑΝΑΚΡΙΣΗ:

**ΑΛΛΑΓΗ ΘΕΜΑΤΟΣ, ΣΑΡΚΑΣΜΟΣ, ΧΙΟΥΜΟΡ,
ΕΚΤΡΟΠΗ ΠΡΟΣΟΧΗΣ:**

ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΑΚΡΟΑΣΗ (Σιωπή)

Είναι ένα ισχυρό μη λεκτικό μήνυμα που

κάνει ένα μαθητή να νοιώσει πραγματικά

αποδεκτός και τον ενθαρρύνει να

μοιραστεί όλο και περισσότερα πράγματα

ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΛΗΨΗΣ

Το γνέψιμο, το σκύψιμο προς τα εμπρός, το

χαμόγελο, το συνοφρύωμα, τα «μμ», «α»,

«καταλαβαίνω». Λεκτικές και μη λεκτικές

ενδείξεις που δείχνουν ότι πράγματι

ακούμε, και πως είναι αποδεκτό ο μαθητής να

ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΜΙΛΙΑ

«Θέλεις να μου πεις κι άλλα γι' αυτό;»

«Ακούγεται ενδιαφέρον, θέλεις να
συνεχίσεις;»

«Φαίνεται πως έχεις έντονα συναισθήματα γι'
αυτό»

«Με ενδιαφέρει αυτό που λες»

Είναι ερωτήσεις και δηλώσεις ανοικτού
τύπου. Δεν εμπεριέχουν κανενός είδους
αξιολόγηση των όσων λέγονται.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ Η ΑΠΟΦΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΡΘΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ

- Όλα τα προηγούμενα, σταδιακά μειώνουν από το δάσκαλο τη χρήση λέξεων όπως: **ελέγχω, τιμωρώ, επιβάλλω το νόμο, βάζω όρια, είμαι σκληρός, διατάζω, απαιτώ**. Στη θέση των παραπάνω όρων χρησιμοποιούνται λέξεις όπως: **επίλυση προβλήματος, επιρροή, συνεργασία, κοινή λήψη αποφάσεων, επίτευξη αμοιβαίων συμφωνιών, διαπραγμάτευση, ικανοποίηση αναγκών. ΜΟΙΑΖΕΙ ΜΕ ΕΝΑ ΝΕΟ ΕΙΔΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.** Το επιστημονικό ενδιαφέρον, ειδικών ψυχικής υγείας, οφείλει να

σε συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές, στο να θέσει τις βάσεις για την ανάπτυξη προσώπων (προς + όψη) που έχουν **στόχους** και **νοήματα ζωής**. Να διαμορφώσει τους **όρους για υγιείς λειτουργικές σχέσεις**. **Εναπόκειται** επίσης στο ίδιο το άτομο της σχολικής κοινότητας, με ανάληψη της προσωπικής του ευθύνης και της μη παράδοσης στο μοιραίο, η αναζήτηση βιώματος που ανήκει στον οντολογικό χώρο. Εκεί όπου κατοικεί η ελευθερία και η υπέρβαση της αιτιότητας.

Όμως αυτό δεν σημαίνει την αποδοχή ενός **ανορθολογικού μυστικισμού**.

Όσο η γλώσσα βάλλεται, είμαστε σχεδόν καταδικασμένοι να καταφεύγουμε στον **θυμό** και στη **βίαη έκφρασή του**.

Για να ελέγξει ο μαθητής το συναίσθημά του και να διατυπώσει τον **συλλογισμό** του χρειάζεται **λέξεις**.

Αν αποκοπεί από την επικοινωνία αυτής της μορφής και απορροφηθεί από το

Διαδίκτυο(διαδικτυακά παιχνίδια-κινητά) ο κίνδυνος μεγαλώνει.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ‘Γίνομαι διαμεσολαβητής του εαυτού μου διαχειρίζομαι τις συγκρούσεις’-Οδηγός Εφαρμογής Προγράμματος Αγωγής Υγείας Μάρτιος 2008. **Συγγραφή επιμέλεια: Κόζυβα Πασχαλίνα. Άρθρα: Κωνσταντίνου Μπακιρτζή** (Βιωματική Μάθηση)-**Παπαδημητρίου Αλεξάνδρα** (Διεκδικητικότητα) - **Ιωάννα Αγγελοπούλου**(Σχολικός Εκφοβισμός) - **Καστανίδου Σοφία** (Εφαρμογή Στρατηγικών Τροποποίησης της Συμπεριφοράς Μέσα Στήριξης της επιθυμητής συμπεριφοράς)
- ‘Κάθε μέρα Ηγέτης’ του **Μιχάλη Π. Γιαννουλέα**
- ‘Η βία στα σχολεία και η σιωπή που τη θρέφει’: Επιφυλλίδα στην «Καθημερινή της Κυριακής» της **Τασούλας Καραϊσκάκη**
- Τα Μυστικά του Αποτελεσματικού Δασκάλου: **Thomas Gordon**
- Εισαγωγή στη φιλοσοφία: **Χρήστου Γιανναρά**
- ‘Το σύγχρονο σχολείο απέναντι στη βία και στα κοινωνικά προβλήματα’: άρθρο του **Γιώργου Μόσχου** (πρόεδρος της Συντονιστικής Επιτροπής του Δικτύου κατά της Βίας στο